

N:o 6.

Ank. till Riksd. kansli den 7 mars 1893, kl. 6 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om införande af skatt på velocipeder.

I en inom Andra Kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, n:o 189, har herr E. Thermanius föreslagit, »att Riksdagen beslutar en velocipedskatt af 3 kronor för hvarje maskin, att utgå från och med början af år 1894».

Såsom skäl härför har motionären, efter att hafva framhållit att man, enligt motionärens förmenande, med en sådan skatt träffade dem, som förmådde bära den, vidare anfört följande:

»Någon ovillighet mot dess erläggande torde icke heller vara att befara. Jag tror det särskildt därför, att en qvitterad debetsedel på till staten erlagd velocipedskatt må kunna utgöra ett slags vägpass under de allt mera vanliga turistfärderna med det nu så moderna fort-skaffningsmedlet. Icke så som skulle sådant vägpass i och för sig vara behöfligt, enär ju gator och vägar i stad och på landsbygd, hos oss liksom i andra länder, äro fullt och fritt tillgängliga för enskilda velocipedryttare såväl som för statens velocipedordonnanser; men det vore utan tvifvel godt att hafva för sådana personers skull, som anse sig kunna antasta och trakassera velocipedryttare mer än andra vägfarande. Jag anser således, att skattläggning af velocipeder, betraktad från nyssnämnda synpunkt, skall vara väl på sin plats.

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 5 Saml. 1 Afd. 6 Häft. (N: 6).

Ehuru vi i vårt land kunna och böra med afseende på beskattningsfrågor och skatteobjekt gå vår egen väg, vill jag dock i detta sammanhang nämna, att velocipedskatt redan är införd eller föreslagen i åtskilliga andra länder.

Det enda, som man med fog kan invända mot denna skatteform, är det, att en nöjsam och stärkande sport derigenom kan i någon mån hämmas; men dels saknar den, som eger medel till en velociped, icke heller medel till utgörande af en jemförelsevis ringa skatt för densamma, så att han för den skull skulle afstå från sporten, och dels är det af så pass stor betydelse för den långväga sportens utöfvare att veta sig ega på ett särskildt sätt lagligen erkänd passagerätt på landsvägarne, att förmånen af skattefrihet icke uppväger de olägenheter, som oförstånd och andra sämre egenskaper ofta lagt i velocipedryttarnes väg.»

Mot förevarande förslag får utskottet till en början göra den formella anmärkning, att detsamma saknar nödiga bestämmelser såväl om tiden, för hvilken den ifrågasatta skatten skulle komma att utgå, som angående sättet för densammas uttagande.

Att emellertid ålägga egare af velocipeder någon som helst särskild beskattning, under det att egare af hvarjehanda andra, med ifrågavarande slag af redskap likartade föremål äro för egandet af dylika föremål från beskattning fria, dertill anser utskottet giltigt skäl ej förefinnas; och håller utskottet jemväl före, att allmänna meningen i landet ej skulle vara för införande af omförmälda slag af beskattning.

Utskottet hemställer fördenskull,

att herr Thermæni ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 7 mars 1893.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.
